

Hoop voor Albanië

2

JAARGANG 23
2014

Majlinda dankbaar voor de nieuwe elektrische rolstoel

Maatschappelijke stage
in Albanië

Nieuws is een uitgave van Hoop voor Albanië en verschijnt ca 4x per jaar.

Registratie Kamer van Koophandel: 41146587
Lid Evangelische Zendingen Alliantie.

Bestuur:

Voorzitter: Pleun van den Berg, Secretaris:
Kees Verheul, Penningmeester: Wim Heiwegen
Leden: Erwin van der Ende, Jan Prins, Reitze van der Veen. Contactpersoon: Kees Verheul

Hoop voor Albanië

Pieter Zeemanlaan 112, 3356 BT Papendrecht
Telefoon 078-6151201 / fax 078-6414887 /
e-mail: hva.verheul@gmail.com
Rabobank Papendrecht, rekeningnummer
NL52RABO0353070777

Adres van de medewerkers in Albanië:
Het postadres is: A.E.P. Postbox 14, KP 119,
Tirana, Albania.

Mission House (gastenhuis): 00355 423 66798
missionhouse.hfa@gmail.com of
mobiel: 00355 696087768
Kantoor: office.hfa@gmail.com of
00355 692060091

Doel: Hoop voor Albanië is opgericht in 1993 met als doel de kerk in Albanië te ondersteunen en zo in de geestelijke en materiële nood van dit land te helpen voorzien. Tevens verleent de stichting hulp aan weeshuizen en ziekenhuizen. Hoop voor Albanië verzendt voedsel, kleding, huisraad, schoolmateriaal en christelijke literatuur - goederen die de diverse kerken vervolgens zelf distribueren.

Giften: Hoop voor Albanië is geheel afhankelijk van giften. Om kosten te besparen worden er geen ontvangstbevestigingen voor giften toegezonden. Indien u toch een ontvangstbevestiging wenst, meldt u dit dan alstublieft duidelijk op de overschrijvingskaart. Uw gift is fiscaal aftrekbaar. Stichting Hoop voor Albanië is bij de belastingdienst geregistreerd en erkend als ANBI instelling

Vormgeving en druk:

First Concept Communications Partners Ltd.

Giften voor het werk in Albanië kunnen worden overgemaakt naar:

Rabobank Papendrecht, rekeningnummer
NL52RABO0353070777
of Postbank, gironummer
NL30INGB0000009568
Stichting Hoop voor Albanië.

Algemeen Nut
Bevogende Instelling
ANBI

www.hoopvooralbanie.nl

in deze editie

04_Van Majlinda

Majlinda is erg dankbaar voor de nieuwe rolstoel waardoor ze een meer zelfstandig leven kan leven.

06_Delen! Bericht uit Tirana

07_Help the Life project

woonunits vordert gestaag
Deze units die beschikbaar komen zijn voor jong gehandicapten.

08_Bezoek ministerie sociale zaken

Erion Veliaj, minister van sociale zaken van Albanië bleek goed op de hoogte te zijn van het werk van HVA!

12_Nieuwe ruimte voor Rilindja gemeente

12_Maatschappelijke stage

Een team van 5 'man' sterk gaat 8 dagen naar Albanië om daar een Maatschappelijke Stage te doen.

14_Gezocht: Hulp voor weeskinderen

Op zoek naar financiële ondersteuning voor twee weeskinderen.

15_Overhandiging van gewonnen iPad

Margriet heeft de gewonnen iPad persoonlijk aan Baskhim overhandigd.

Gezocht: een handige vrijwilliger

Voor het bejaardenhuis in Korca.

Nieuws vanuit het missionhouse

Wat een mooi en gezegend werk hebben we toch hier in het missionhouse van Hoop voor Albanië in Tirana. Heel veel mooie mensen met allemaal hun eigen verhaal krijgen we over de vloer. Zij komen hier overnachten en krijgen een lekker ontbijtje. Regelmatig mensen van het bestuur van HVA, maar ook vaak de chauffeurs die elke veertien dagen bij ons komen om te overnachten. Om de week komt er een grote truck naar Albanië vol geladen met spullen die hier hard nodig zijn. Als je ziet hoe groot zo'n truck is dan wordt je er gewoon stil van wat er allemaal gebeurt in Nederland en hier in Albanië. De chauffeurs doen dit allemaal in eigen tijd en offeren veelal hun vakantiedagen hier aan op. Wij zeggen dan met een gezellige dag en een heerlijk bed en ontbijt "dank jullie wel chauffeurs" voor jullie inzet. Om die reden

hebben we dan ook in onze hal een tweetal harten opgehangen met alle foto's van deze geweldige mensen. Naast de bovenstaande mensen komen er veel werkgroepen en andere groepen uit wel tien verschillende landen bij ons logeren. Het is geweldig om te zien als je aan de ontbijttafel soms wel 12 tot 15 mensen hebt zitten die allemaal hier aan het werk gaan op heel veel verschillende plaatsten. Hier wordt je vaak ontroerd van en we zijn God erg dankbaar voor wat deze mensen allemaal doen hier in Albanië. We zijn gezegend dat we dit allemaal mogen meemaken en zijn dankbaar dat we een onderdeel mogen zijn van wat God doet door al deze mensen heen, hier in dit arme land.

Koos en Dinie Rozeboom

Toen ik klein was heb ik heel veel geleden omdat de anderen mij niet aanvaardden. Ze wilden niet met mij spelen en riepen mij na: lelijkerd! Hoe meer ik bij hun wilden zijn, hoe meer ze de rug naar mij toekeerden en met mij spotten. Ik voelde mij teveel, zonder hoop en sloot mijzelf op in ons huis. Ik kon mijn realiteit niet aanvaarden. Waarom kon ik niet lopen zoals de anderen, waarom ben ik niet zoals de andere kinderen. Ik wilde alleen nog sterven, ik huilde dag en nacht. Ik wou ook niet meer onder de mensen komen omdat ik bang was voor hun oordelen, hun koude houding en ontbreken van medeleven, hun koude aanblik sneed in mij als een mes.

Van Majlinda een 'meisje' van 32 met hersenverlamming

Daarna ging ik naar Griekenland, naar mijn zus. Maar omdat ik alles probeerde zelf te doen niet tot last wilde zijn, ben ik in de badkamer gevallen en brak mijn arm. Eerst wilde men niet geloven dat ik pijn had, maar toen de arm erg begon te zwellen gingen we naar de dokter, hij stelde vast dat mijn arm gebroken was. Twee maanden zat ik in het gips. Nog steeds wou ik niet tot last zijn. Mijn knieën vulden met vocht omdat ik mij steeds kruipende probeerde te verplaatsen.

Ook hier had ik geen vrede. Ik hoorde mijn zus met de buurvrouw praten en de buurvrouw vroeg mij vaak wanneer ik zou vertrekken. Ik huilde uren lang alleen in mijn bed, omdat ik mij teveel voelde. Toen besloot ik uiteindelijk om terug te gaan naar Albanië. Daar brak mijn rolstoel die ik in Griekenland had gekregen. Ik voelde mij heel beroerd. Ik kon niet meer naar buiten. Mijn vader vond voor mij een andere rolstoel. Met mijn vader kon ik praten, mijn

hart luchten en hij luisterde met liefde en zorg naar mij. Hij duwde mijn rolstoel vanuit het dorp de stad in en omgekeerd. Ook hier voelde ik mij niet goed bij; dat mijn vader dit allemaal voor mij over had. Ik zei tegen hem dat ik niet meer de stad in wilde omdat ik hem dit niet wou aandoen. Hij begreep mij en ging opzoek naar een elektrische rolstoel. Hij schreef naar de eerste minister, naar consuls, iedereen die zou kunnen helpen, maar zonder resultaat. Toen kwam Marleen (van de Voorde), zij zei dat ze mij een rolstoel zou bezorgen. Ik geloofde het niet totdat mijn vader met de rolstoel aankwam. Ik voelde mij heel gelukkig. Alsof ik benen had. Mijn geluk duurde niet lang. Een jaar later stierf mijn vader. Mijn vriend, mijn engel, mijn beschermer. Mijn wereld werd weer zwart. Ik wilde niet meer leven, ik at niet meer, en nam teveel medicijnen en wou bij mijn vader

hart luchten en hij luisterde met liefde en zorg naar mij. Hij duwde mijn rolstoel vanuit het dorp de stad in en omgekeerd. Ook hier voelde ik mij niet goed bij; dat mijn vader dit allemaal voor mij over had. Ik zei tegen hem dat ik niet meer de stad in wilde omdat ik hem dit niet wou aandoen. Hij begreep mij en ging opzoek naar een elektrische rolstoel. Hij schreef naar de eerste minister, naar consuls, iedereen die zou kun-

zijn. Mijn broer dronk veel en sloeg mij en mijn moeder. Op een avond tijdens de winter sloot hij ons buiten om 8 uur's avonds. Om 4 uur's morgens zijn we teruggekeerd naar huis zodat mensen ons niet zouden zien. Ik ging naar de politie maar zij hielpen ons niet. Ik was gehandicapt en werd gezien als een persoon zonder verstand. Die dag heb ik mijn lerares voor de eerste keer ontmoet. We spraken af om op school te beginnen zodat ik zou leren lezen en schrijven. Elena, mijn juf, heeft voor mij gebeden die dag. En zo begon ik weer zin en hoop in het leven te krijgen. Totdat ik op een dag toen ik terug kwam van de les, overvallen werd door drie mannen. Ze sloegen mij en namen mij mijn telefoon af. Opnieuw kreeg ik geen steun van de politie. "Jij hoort niet thuis op de straat" vertelden ze mij. Elena en Miranda zijn vaak bij mij thuis gekomen om met mij te bidden en mij over mijn schrik heen te helpen.

Uiteindelijk kon ik weer alleen naar Korca komen maar ook dat duurde niet lang. Kort daarna ging mijn rolstoel opnieuw stuk. Het probleem was niet te herstellen en opnieuw zat ik zonder benen. En weer beloofde Marleen mij dat we een oplossing zouden vinden. We baden tot de Heer. Maar mijn geloof was klein. Uiteindelijk kwam de dag dat een Nederlander met zijn zoon samen met Marleen en Dashi mij een nieuwe elektrische rolstoel brachten. Omdat de oorzaak van het kapot gaan van de vorige rolstoel door de electriciteitsspanning kwam, gaf de Nederlandse chauffeur ook nog geld om een stabilisator te kopen. Ik was zo blij! God hoorde mijn gebed! Nu kan ik ook naar de zondagssamenkomsten komen. Ik heb weer zin in het leven. De mensen rondom mij respecteren mij voor wie ik ben. God is goed!

Delen!

Even een berichtje vanuit Tirana

We willen u met foto's laten zien wat het is om te delen. We mogen zoveel delen hier en daarvan willen we ook delen met u in Nederland. We mogen dingen delen die in Nederland worden gemaakt, zoals tasje gevuld met schoolspulletjes, koffers vol met kleding speciaal voor een familie of ingezameld om uit te delen aan de behoeftigen. Er komt heel veel binnen in ons depot, zoals bedden voor in de ziekenhuizen, schoolmeubelen en veel kleding. Voedsel en meel worden met name in de winter gedeeld. Ook delen we

het evangelie en geven we cursussen over discipelschap door het hele land. We delen kennis, als er rond de tafel wordt gezeten om een project voor te bereiden, momenteel het project bij Help the Life. We delen specifieke kennis voor kinderen met achterstand in hun ontwikkeling, trainingen in Tirana en Burrel. Allemaal vormen van delen. We willen u in Nederland bedanken voor uw gebed, en uw hart voor Albanië. We mogen samen delen, omdat u aan de Albanezen denkt!

Groeten en Zoti ju bekoftë (Gods zegen) van Peter en Annemarië

Help the Life project woonunits vordert gestaag

De bouw van de woonunits bij Help the Life is in volle gang. Deze units die beschikbaar komen voor jong gehandicapten zijn gesitueerd op de 2e verdieping van het complex. De bouwvakkers van onze vaste aannemer Lulli en Fredi zijn hard bezig en hopen binnen twee maanden hun werkzaamheden af te ronden. Daarna kunnen werkgroepen uit Nederland deze verbouwing afronden. Helaas was het niet mogelijk om de gehele

verdieping aan te pakken, het geld wat is opgehaald of is gedoneerd via vele acties van het afgelopen jaar was niet toereikend om deze verdieping in zijn geheel te verbouwen. Er is nu gekozen om een vleugel volledig in te richten naar de eisen van deze tijd inclusief een lift en nooduitgang. Hierbij enkele foto's die tijdens ons laatste werkbezoek eind mei zijn gemaakt.

Bezoek ministerie sociale zaken

Tijdens het werkbezoek van een deel van het bestuur van HVA is een bezoek gebracht aan Erion Veliq, minister van sociale zaken van Albanië. Tijdens dit zeer prettige gesprek bleek dat de minister goed op de hoogte was van het werk van HVA. Als jonge student zag hij al het busje van de stichting door Tirana rijden. Dhr. Veliq is een studiegenoot van onze aannemer Fredi die dit gesprek had aangevraagd, dit in eerste instantie om eens van gedachten te wisselen over enkele van onze projecten. Eén daarvan is het bouwen van een kleuterschool in Marikaj, voor een Albanese echt paar, Zenepe en Gezimi waarvan Zenepe deze kleuterschool runt. Beide zitten

in een rolstoel en zijn door een dwarslesie vanaf hun middel verlamt. Het is met name voor Albanese begrippen erg bijzonder dat zij op een positieve manier hun leven bijeen hebben geraapt en met behulp van Peter en Annemarie Maris verder zijn gegaan. Zenepe runt zoals gezegd een kleuterschool en Gezimi verkoopt kabeltelevisie. De kleuterschool is nu gevestigd in een pand wat zij huren. Dit pand is gelijkvloers en zij wonen hier ook in. Vorig jaar hebben zij met eigen middelen een stuk grond gekocht waarop zij hun droom willen verwezelijken, een eigen huis en een nieuw ruimer pand waar zij de kleuterschool willen vestigen.

Een probleem is echter het verkrijgen van de juiste vergunningen voor de bouw van deze kleuterschool. Vandaar onze vraag aan minister Veliq eens te bemiddelen in het verkrijgen van deze vergunning zodat er met de bouw begonnen kan worden. Dhr. Veliq heeft toegezegd contact op te nemen met de burgemeester van Marakaj om te zien of er een versnelling in het

proces gebracht kan worden. Een extra motivatie van de minister was het feit dat Zenepe en Gezimi beide gehandicapt zijn en hij een groot voorvechter is om juist deze mensen een volwaardig leven in de maatschappij te geven, zijn staatssecretaris is namelijk ook gehandicapt en is ook afhankelijk van een rolstoel!

Nieuwe ruimte voor Rilindja gemeente

In de kristalwijk heeft de Rilindja kerk van voorganger Tori een nieuwe ruimte in gebruik genomen. Mede dankzij uw financiële steun die via de actie van HVA van vorig jaar is er een prachtige ruimte gerealiseerd in dit gedeelte van Tirana. Weliswaar geen nieuw kerkgebouw maar deze accommodatie biedt wellicht meer perspectief in een wijk waar nog geen mogelijkheid voor de bewoners bestond om een kerk van deze gemeente te bezoeken.

Maatschappelijke stage

in Albanië

In de meivakantie is het dan zover: na een lange periode van actievoeren willen we, 5 'man' sterk 8 dagen naar Albanië om daar een Maatschappelijke Stage te doen. Wij: Maria Janse, Fieke van Houdt en Matthias de Jong en Jan en Dinie de Jong als begeleiders. Een heel bijzondere reis, omdat we nog nooit zoiets begeleid hebben. Goed, in de voorbereiding hebben we hen leren kennen als mensen met een warm hart. Hun doelstelling was duidelijk: 'a Smile for Albanian Youth' Maar kunnen ze de soms toch erbarmelijke beelden aan die Albanië, zelfs nu nog, biedt? Hoe zullen ze reageren als dingen die je wilt niet lukken? Hulpverlening is ook de ontmoeting van twee culturen! We vertrekken via Brussel. Alles loopt gesmeerd en Koos staat klaar op Rinas. Met de bus naar het Missionhouse. De planning wordt met Peter doorgesproken en de dagindeling is een feit. Dan de volgende dag naar Seed of Hope. Na de hartelijke ontvangst door Vera en Dennis wordt ook hier een actieplan opgesteld. Na de lunch bezoeken we een aantal mensen en dat in de stromende regen! Wie Albanië kent weet, dat de omstandigheden er dan niet op vooruit gaan. Sommige van de huizen zijn binnen even nat als buiten. De mensen zijn hartelijk en gastvrij en Maria, Fieke en Matthias glibberen op gympen van het ene naar het andere adres. Hartelijkheid over en weer,

samen (via Vera) praten en bidden. Een warme blik over en weer, een glimlach tussen generaties die mijlver uiteen liggen: twee culturen ontmoeten elkaar! Liefde en warmte in een regenlandschap! Het was goed dit mee te maken. Ook woensdag gaan we naar Seed of Hope, maar nu om te werken. Dat kon ook gebeuren, want in het kader van gezonde voeding lagen er bergen wortels, sla, tomaten en aardappels te wachten. Met vereende krachten werd daar een maaltijd van gemaakt. Tussendoor worden de kleurpotloden gescherpt en dan gaat de deur open en komen de ouderen binnen. Handwerkende dames die glimlachend onze activiteiten waarnemen. We vertellen waarom wij dit werk doen en waarom we hier zijn. Vragende ogen richting de Hollandse jeugd. Nou, die hebben inmiddels de Albanese jeugd

ontmoet en over en weer ontstaan gesprekken en er wordt gevoetbald! De gesprekken worden meer geanimeerd en vervolgens wordt er een programma gedaan met de jeugd. Er wordt een Bijbelverhaal verteld, liederen gezongen en uitleg gegeven. Er wordt muisstil geluisterd: het is dan ook bijzonder iemand van jouw leeftijd verteld waarom hij/zij gelooft. Donderdag hebben we toeristisch doorgebracht. Dan vrijdag: de mooiste dag van mijn leven... werd er na afloop gezucht, en zo hebben wij het ook ervaren. Allereerst opnieuw de wortels, sla, aardappels en dergelijke. Zonder teveel poespas maken ze er korte metten mee. De kok kijkt stralend toe en dat zegt genoeg! Dan wordt met Dennis het programma doorgesproken. De oudere dames komen binnen en op een tafel staan voedselpakketten klaar! Opnieuw wordt er gezongen en een Bijbelgedeelte behandeld.

Dan worden de pakketten uitgedeeld met de meest nodige artikelen. Blijdschap om te kunnen geven en ook om te ontvangen: de winter was lang! Daarna komt de jeugd. De gesprekken begonnen direct en ook het programma laat niet lang op zich wachten. Er wordt een Bijbelverhaal verteld en uitgelegd. Gezongen en kleurplaten uitgedeeld: wat is het veelzeggend als een jongen van 14 enthousiast begint te kleuren. Het is ronduit gezellig en als vervolgens een Bijbel en een kalender wordt uitgedeeld komt er kleur op de wangen. Bij de Hollandse Jeugd van blijdschap om wat ze kunnen doen en bij de Albanese jeugd omdat er warmte van uitstraalt. Prachtig om te zien! Dan komt de maaltijd en als toetje een echte banaan. Dan moeten we afscheid nemen en dat is moeilijk! Eenmaal in auto richting Gramsh wordt er gezongen over Gods goedheid. In Gramsh hebben wij

gesprekken langzaam aan op gang en dat is goed. Er wordt samen gezongen en muziek gemaakt: waar kun je een Albanees meer plezier mee doen?

al jaren contact met de kerkelijke gemeente daar. We worden warm ontvangen en mogen daar een saxofoon, ter ondersteuning van de muziekgroep, brengen. Er wordt gespeeld en een beetje onwennig geprobeerd, dat zal niet lang duren, de muzikant kennende. We gaan ons hotel opzoeken en wat warm eten. Zaterdag sport de jeugd en zowaar, ze winnen de wedstrijd! Basketball is prima om mensen dicht bij elkaar te brengen. Er wordt gewinkeld terwijl wij onze eigen zaken behartigen met Tani Figu (voorganger) en Miri. 's Middags is er een bidstond waarbij Miri ons vraagt: 'welke dromen heb jij?' Mooie antwoorden van jonge mensen geven ons weer hoop voor de toekomst! Ook hier komen de

Op zondagmiddag is er een kerkdienst. De ochtend brengen we in alle rust door. Dan gaan we eten bij Tani en vervolgens samen naar de kerk, opnieuw in de stromende regen! In de dienst wordt opnieuw muziek gemaakt en gezongen, gepreekt en verteld over de Heere. Hartverwarmend om de samensmelting van twee zo verschillende culturen te zien, zodra er over de Bijbel gesproken wordt. 's Avonds vertrekken we naar Tirana om de volgende morgen klaar te staan als de markt begint. Er wordt druk gewinkeld en we leren afdingen binnen de grenzen. Ook weer een ervaring rijker. Wat was het doel ook al weer? O, ja: 'a smile for Albanian Youth'. Nou, dat doel was ruimschoots bereikt!

Jan en Dinie de Jong

GEZOCHT

Hulp voor weeskinderen

Tijdens onze reis met een deel van het bestuur kwamen wij in contact met twee jonge kinderen uit Prush, Amelia van 3 jaar oud en Arben van 6 jaar. Hun moeder is onlangs op tragische wijze overleden. En hun vader zit in de gevangenis. De twee jonge kinderen worden nu heen en weer geslingerd tussen beide families die het met elkaar niet eens zijn wat hun rechten op de kinderen betreft. Hopelijk wordt er een stabiele situatie voor de kinderen gevonden.

Leta, die al vele jaren vanuit het depot van HvA in Prush werkt, geniet bekendheid in het dorp en kan haar invloed aanwenden om de families daadwerkelijk bij te staan. Leta heeft gesprekken met de ouders van de overleden moeder en met de schoonouders. Volgens ons zou het een grote ondersteuning voor de kinderen zijn als we voor hen het schoolgeld betalen zodat ze overdag een

Amelia met Leta

Arben

goede plek hebben. Er zijn allerlei redenen waarom het oudste jongetje naar een lagere school buiten Prush moet. Amelia zou naar de kindergarten in Prush kunnen. Voor Amelia en Arben zijn de gezamenlijke kosten 120 euro per maand.

We zijn op zoek naar mensen die willen helpen om in deze financiële ondersteuning te voorzien.

We hopen dat we hen zo kunnen helpen om zo enig licht te brengen en Arben en Amelia op z'n minst enigszins te ondersteunen.

Overhandiging van een gewonnen iPad door Margriet Stamhuis aan Baskhim

De school waar Margriet werkt had deze iPad gewonnen via de loterij. Margriet die via Koos en Dinie in contact was gekomen met Help the Life heeft deze iPad persoonlijk overhandigd tijdens haar bezoek, begin Mei dit jaar, waar zij enkele dagen heeft meegedraaid met de werkzaamheden van Help the Life. Margriet hoopt in de herfstvakantie wederom een week mee te werken met de programma's van Baskhim en Aferdite.

GEZOCHT

GEZOCHT: Vrijwilliger met twee rechterhanden die van aanpakken weet

Voor het bejaardenhuis in Korca. Liefst iemand die ervaring heeft met klussen en het ziet zitten om een Albaneese jongen zijn kennis over te dragen. Het gaat om kleine opknappwerkzaamheden, de alledaagse klussen in een tehuis. **Liefst iemand die voor wat langere tijd kan.**

Iets voor u? Neem dan contact op met Kees Verheul :
Telefoon 078-6151201
E-mail: hva.verheul@gmail.com

Brood voor weduwen en wezen in Albanië

Graag willen wij de komende winter de weduwen en wezen in Albanië weer ondersteunen door brood te bakken en aan hen uit te delen. Wilt u helpen dit mogelijk te maken?

Dat kan bijvoorbeeld door mee te doen aan onze bloembollenactie. Als groep, school of kerk kunt u bloembollen bestellen en die verkopen. Een groot deel van de opbrengst is beschikbaar om meel te kopen. We kunnen deze actie doen in samenwerking met Balthus fundraising.

Voor informatie hierover kunt u bellen of mailen naar Jan Prins.

Tel. 06-20470833 | E-mail – janprins11@gmail.com